

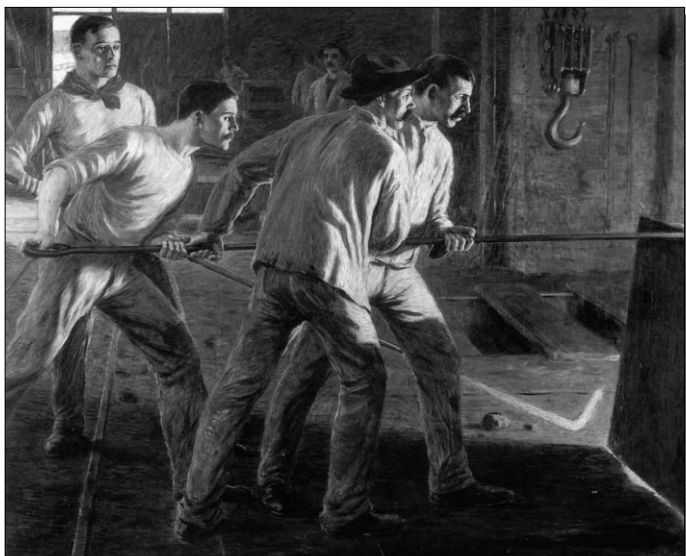
LA DONAZIONE KURLÄNDER AL MUSEO REVOLTILLA di TRIESTE A KURLÄNDER-ADOMÁNY A TRIESZTI REVOLTILLA MÚZEUMBAN

La donazione di Giulio Kurländer rappresenta uno dei fatti più significativi nella storia recente del Museo Revoltilla. Grazie alla generosità di questo imprenditore triestino di origine ungherese, morto nel 1986, il museo d'arte moderna ha potuto disporre di una somma di oltre seicento milioni di lire destinata all'acquisto di opere d'arte di artisti triestini o legati professionalmente alla città.

La somma è stata gestita in collaborazione dall'esecutore testamentario, Guido Crehici, e dalla direttrice del Museo, Maria Masau Dan, ed ha permesso, in circa dieci anni, l'acquisto di oltre quaranta pezzi, tra cui alcuni autentici capolavori, di artisti che hanno segnato la storia dell'arte dell'Ottocento e del Novecento a Trieste, da Giuseppe Tominz a Umberto Veruda, da Piero Marussig a Vittorio Bolaffio, da Enrico Fonda a Romeo Daneo e a Luigi Spacal, fino ad arrivare agli artisti dell'ultima generazione, Bach, Skerlj e Matic.

Lunedì 4 luglio queste opere, alcune delle quali sono già state esposte in occasione di mostre o nell'esposizione permanente del museo, sono state presentate al pubblico, per la prima volta tutte insieme, in un allestimento creato nell'area espositiva del soppalco dell'auditorium, che permette di cogliere l'importanza di questa raccolta per l'apporto di qualità assicurato al patrimonio museale attraverso una ricerca lunga e paziente di opere adatte a fare parte di un'istituzione rappresentativa come il Revoltilla.

Come viene sottolineato in catalogo, "dopo la riapertura al pubblico del museo, avvenuta nel 1992, la generosità dei triestini non ha mancato di manifestarsi, con oltre duecento opere giunte in donazione, ma per Giulio Kurländer va fatto un discorso a parte: il suo gesto, infatti, può essere paragonato solo a ciò che concepì il fondatore, Pasquale Revoltilla, mettendo i suoi beni al servizio del futuro dell'istituzione e delegando ad altri la scelta delle opere da acquisire. E' davvero raro trovare una mentalità così aperta e lungimirante, ma soprattutto è insolito, di questi tempi, che qual-

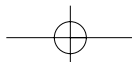

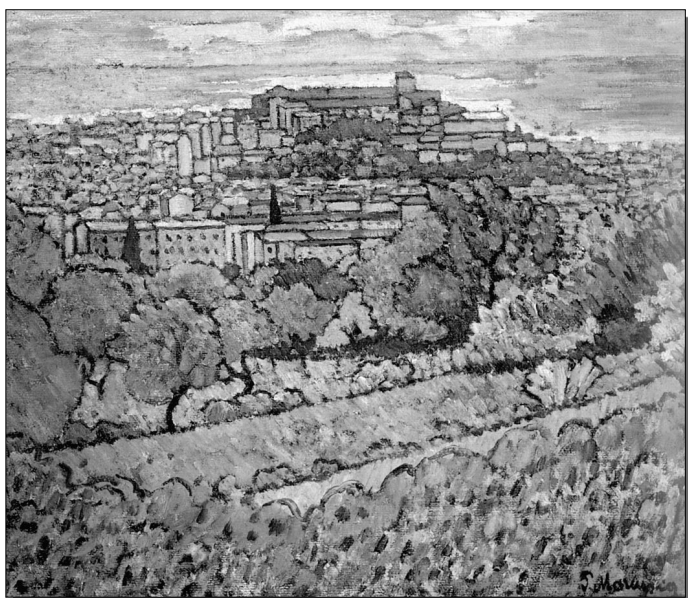
Giulio Kurländer adománya a Revoltilla Múzeum életének és történetének egyik legjelentősebb eseménye. Az 1986-ban elhunyt triezsti, de magyar származású vállalkozó nagylelkűségének köszönhetően a modern művészetek múzeuma új beszerzésekre, több mint 600 millió lira összeghez jutott, melyet triezsti, vagy munkásságuk folytán Trieszt városához kötődő művészek alkotásainak megvásárlására fordíthatott.

Az összeget a végrendelet kurátorával, Guido Crehici úrral együttműködve költötte el a múzeum igazgatónöje, Maria Masau Dan. Ez a munka tette lehetővé, hogy az elmúlt közel tíz év alatt több mint negyven alkotással gazdagodjon az intézmény, közöttük néhány igaz remekművel, olyan művészek alkotásaival, kik meghatározói voltak Trieszt XVII., XVIII. és XX. századi képzőművészetének. Giuseppe Tominztól Umberto Verudáig, Piero Marussigtól Vittorio Bolaffiig, Enrico Fondától Romeo Daneóig mindeki jelen van az alkotók között, majd Luigi Pascal mellett ott találjuk az olyan utolsó generációs művészeket is, mint Bach, Skerlj és Matic.

Július 4-én – noha az alkotásokból néhányat már korábban is kiállították alkalmilag, vagy a múzeum állandó gyűjteményében – ebben az összetételben először mutatták be a nagyközönségnek az alkotások összességét. Külön kiállítási területet hoztak létre az auditorium feletti galérián, megadva ezzel az új szerzeményeknek azt a rangot és elismerést, melyet a múzeum szakembereinek gondos, minőségi munkája megérdemel. A múzeum hosszú, türelmes kutatási folyamat eredményeképpen olyan gyűjteménnyel gazdagodott, amely méltó a Revoltilla múzeum reprezentatív intézményhez.

A katalógusban a következőt olvashatjuk: „Mióta a múzeumot 1992-ben újra megnyitottuk a közönség előtt, soha nem hiányzott a triezstiek nagylelkűsége, akik mintegy kétszáz alkotás adományozásával gazdagították intézményünket, de ebben a sorban Giulio Kurländer külön fejezetet érdemel. Az ő nemes gesztusát csak az alapító Pasquale Revoltilla tevékenységével lehet párhuzamba állítani. Az a tény, hogy Kurländer anyagi javait az intézmény jövőjének szolgálatára ajánlotta, ugyanakkor a szakmai döntések jogát másokra

cuno compia un gesto generoso fidandosi completamente delle istituzioni e non chiedendo nulla in cambio.”

Merita ricordare qualche aspetto della biografia di Kurländer: nato a Trieste nel 1923, poco dopo avere conseguito la maturità scientifica presso il Liceo Oberdan, fu chiamato alle armi e combatté come ufficiale in Nord Africa dove fu fatto prigioniero. Ritornò a Trieste al seguito delle truppe alleate e collaborò con il G.M.A. come dirigente nel settore dei lavori pubblici. Si occupò, tra l'altro, dell'interramento di Barcola e del campo giochi di via San Michele. In seguito divenne dirigente della fabbrica Dreher. Appassionato di sport, fu a lungo dirigente della Triestina Nuoto, mentre nel campo artistico fu coinvolto soprattutto per la parentela con la pittrice e musicista Lilian Caraian che aveva sposato suo fratello, dirigente del Lloyd Triestino. Morto nel 1986 a 63 anni senza eredi, volle lasciare il frutto del suo lavoro per la cultura della sua città e affidò alle cure dell'amico Guido Crechici la realizzazione del suo sogno di vedere arricchito il Museo Revoltella di opere d'arte degne della sua storia.

ruházta át, valóban egyedülállónak tekinthető. Ritka az ilyen nyitott, a jövőbelátó mentalitás, de az még inkább rendkívüli a mai időkben, hogy valaki úgy gyakorolja az adakozás gesztusát, hogy a felhasználás mikéntjéről hozott döntés jogát egy intézményre bízta anélkül, hogy ezért bármit várna cserébe”.

Érdeemes, ez alkalomból Kurländer életrajzának néhány vonatkozására is emlékeztetni: 1923-ban született Triesztben. Nem sokkal azután, hogy az Oberdan Humán Gimnáziumban leérettségizett, bevonult katonának, tisztként harcolt Észak-Afrikában, majd ott esett fogságba. A szövetséges csapatok bevonulása után tért vissza Triesztbe és a közmunkákat szervező intézményeknek kezdett dolgozni vezető beosztásban. Többek között Barcola betemetésével foglalkozott, résztvett a San Michele játszótér kialakításában. Később a Dreher sörgyár egyik igazgatója lett. Szívesen szerette a sportot, hosszú ideig vezetője volt a Trieszti Úszó Egyesületnek. Ami a képzőművészetet illeti, kapcsolódása onnan adódik, hogy rokonságban volt Lilian Caraian zene- és festőművésznővel – őt testvére vette feleségül –, aki a trieszti Lloyd Biztosító vezetője volt. Hatvanhárom évesen, 1986-ban halt meg örökösök nélkül. Úgy döntött, hogy élete munkájának eredményeként felhalmozott vagyonát a kultúra és városának szolgálatába állítja. Guido Crechicire, jó barátjára bízta tehát a feladatot: valósítsa meg álmát és tegye lehetővé, hogy adományából a Revoltella Múzeum történetéhez méltó új alkotásokkal gazdagodjon.

On July 4 of this year, the Revoltella Museum in Trieste opened an exhibition of the entire collection of artworks acquired in the name of Giulio Kurländer, a wealthy entrepreneur from Trieste with Hungarian roots. Before his death in 1986, Kurländer had donated more than 600 million lire to the museum specifically for the purchase of works by artists born in Trieste or otherwise connected professionally with the city. This endowment—managed by Kurländer's executor, Guido Crechici, and by Maria Masau Dan, director of the museum—enabled the Revoltella to acquire, over a period of about ten years, some 40 masterpieces by artists who have left their mark on the history of art in Trieste in the 19th and 20th centuries. These include names like Tominz, Veruda, Marussig Bolaffio, Fonda, Daneo, Spacal, Bach, Škerlj and Matic.

